

Для того, щоб визначити основні характеристики капіталу ФПГ потрібно описати в аналітичному вигляді ймовірності основних подій процесу торгівельно-економічної діяльності, що можуть мати місце на необхідному проміжку часу. Слід врахувати, що у процесі визначення таких ймовірностей можна ефективно використовувати результати маркетингових досліджень, макроекономічного, в тому числі віртуально-ігрового мережного моделювання. Тобто існує можливість визначити функції розподілу випадкових величин, які формуватимуть кількісно-ймовірнісні характеристики для кожної події за допомогою нескладних статистичних методів обробки даних графічно-аналітичного та табличного характеру.

Висновок. У даній роботі виконано постановку задачі оптимізації розвитку та управління інформаційними ресурсами ФПГ. Дослідження виконані на основі побудованої динамічної моделі діяльності ФПГ, що враховує характеристики прибутків, які поставлені у відповідність витратам на розвиток ІР, а також маркетингові кампанії.

1. Адаева Н.А. *Повышение эффективности использования информационного ресурса в управлении промышленности* // Дис. на соискание ученой степени канд. экон. наук: 08.00.05 .- М.: РГБ. – 2003. – 173 с.

2. Рахматуллин И.Ф. *Формирование механизма сбалансированного развития промышленности на основе управления информационными ресурсами* // Дис. на соискание ученой степени канд. экон. наук: 08.00.05 .- Казань.: РГБ. – 2006. – 288 с.

3. Кравцов М.В. *Ресурсно-экономическое обеспечение корпоративного управления финансово-промышленных групп* // Дис. на соискание ученой степени канд. экон. наук: 08.00.05.- Санкт-Петербург: РГБ. – 2003. – 204 с.

УДК 005.337

Т.В. Фугало, Р.В. Криган
Львівська комерційна академія

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ

© Т.В. Фугало, Р.В. Криган, 2009

Досліджені фактори, що впливають на зростання рівня прибутку на торговельному підприємстві в умовах фінансово-економічної кризи

Ключовим фактором досягнення торговельним підприємством стійкої конкурентної переваги є розробка і реалізація дієвої стратегії управління прибутком на основі загальної стратегічної орієнтації підприємства, що потребує комплексного впровадження відповідних традиційних і сучасних методів та інструментів. Але більшість вітчизняних підприємств не реалізує або реалізує неефективно принципи стратегічного управління, частка збиткових торговельних підприємств є досить великою (30,1%) і загальні обсяги їхніх збитків зростають.

Проблемами оцінки та управління прибутком торговельного підприємства займалися як вітчизняні, так і зарубіжні вчені: Г. Аніськова, І. Бланк, А. Мазаракі, Л. Омелінович, Н. Ушакова та інші. Однак розробці комплексного підходу до стратегічного управління прибутком торговельних підприємств з урахуванням специфіки їхньої діяльності належної уваги дотепер не приділялося.

Метою дослідження є оцінка впливу факторів на управління прибутком підприємств у сфері торгівлі.

Фінансово-економічна криза посилила конкурентну боротьбу торговельних підприємств на ринку товарів та послуг. Одним із засобів посилення конкурентних переваг торговельного підприємства є зміцнення його положення на ринку і підвищення ефективності господарської діяльності, головним показником якої є прибуток.

Визначальна роль прибутку в розвитку підприємства та забезпечення інтересів його власників і персоналу вимагає ефективного та безперервного управління його формуванням і використанням.

Управління прибутком означає процес розробки та прийняття управлінських рішень з ключових аспектів, пов'язаних з утворенням і витратою чистого доходу підприємства.

За останні роки ситуація в Україні значно змінилася, у результаті чого вітчизняні підприємства отримали вільні ціни, право вибору постачальників та споживачів, перспективу виходу на міжнародні ринки. Зворотним боком переходу стало пожвавлення конкуренції та прихід на вітчизняні ринки зарубіжних виробників, що вплинуло на внутрішнє й зовнішнє середовище підприємств. Демократичні перебудови принесли не тільки свободу, а необхідність виконання бюджетів усіх рівнів. Їх хронічні дефіцити викликали посилення податкового тиску.

З метою пом'якшення податкового тиску та адаптація податкового законодавства до світових стандартів із 1 липня 1997 року введено Закон України „ Про оподаткування прибутку підприємств” у новій редакції від 22 травня 1997 року №283/97-ВР, а з 1 жовтня – Закон України „ Про податок на додану вартість” від 3 квітня 1997 року №168/97-ВР. Ці закони з доповненнями і змінами визначають діючий порядок утворення прибутку, і це означає новий етап ринкових перетворень в економіці України.

Нове законодавство докорінно змінило систему визначення прибутку, що залишається в розпорядженні торговельного підприємства, тому що внесло ряд принципових змін у порядок обчислення податків. Об'єктом прямого оподаткування підприємств натеper виступає прибуток, що визначається шляхом зменшення суми скорригованого валового доходу звітного періоду на суму валових витрат платника податків і суму нарахованих амортизаційних відрахувань.

У цьому зв'язку необхідно відзначити, що прийняття рішень пов'язано з трансакційними витратами. У загальному вигляді трансакційні витрати можна було б визначити як витрати економічної взаємодії у яких би формах вона не відбувалася. Трансакційні витрати супроводжують рішення, прийняті як на індивідуальному, так і на колективному рівні. Якщо говорити про підприємство у сфері товарного обігу, то рівень трансакційних витрат вплине на вибір постачальників, покупців, рівень цін, вид товару що купується і продається кількість грошових ресурсів та інше. Відповідно загальний рівень витрат вплине на рівень торговельної надбавки та, як наслідок, на рівень прибутку.

Важливою метою управління формуванням прибутку є виявлення основних факторів, що визначають його кінцевий розмір, і пошуку резервів подальшого збільшення його суми.

Факторів зростання прибутку дуже багато, їх можна класифікувати за різними критеріями. У загальному вигляді можна виокремити фактори, що безпосередньо впливають на розмір прибутку: товарооборот, товарні запаси (їх структура й асортимент), ціна товарів (купівельна та ціна продажу), витрати на продаж.

Товарооборот є, одним із найголовніших показників, що характеризує діяльність торговельного підприємства. Цей показник найбільш істотно впливає на зміну прибутку. Однак сам товарооборот (його величина та структура) залежить від управління товарними запасами організації.

В умовах фінансової кризи необхідно адаптуватися до умов, які постійно змінюються. У зв'язку з цим керівництво підприємства має забезпечити ритмічне постачання споживачів товарами, що відповідають за асортиментом, кількістю і якістю їх попиту. Правильно організоване управління товарними запасами відіграє велику роль у якісному обслуговування споживачів. Необхідність управління товарними запасами пов'язана зі змінами попиту на конкретні товари. Так, надлишок товарів на складі, так само як їх дефіцит, спричиняють небажані економічні наслідки. У першому випадку збільшуються витрати на зберігання товарів, вони морально застарівають, знижують свої споживчі властивості. У другому випадку не задовольняється попит споживачів, і, як наслідок, погіршується економічні та фінансові показники підприємства.

Одними з найбільш важливих факторів впливу на розмір прибутку та прийняття управлінських рішень є купівельні та ціни продажу на товари. Аналіз купівельних цін тісно взаємопов'язаний із прийняттям рішень щодо асортименту, обсягу закупівель товарів і витрат на його придбання. У загальному випадку торговельна організація прагне придбати товар у тих постачальників, що пропонують його за найменшими цінами. Це дозволить надалі торговельній організації одержати більш високий прибуток в одиниці проданого товару, а також збільшити ціновий діапазон боротьби з конкурентами.

Одночас необхідно забезпечити вигідність кожної комерційної справи. Це означає, що доцільно забезпечувати зважений підхід при виборі постачальників, визначенні обґрунтованої торговельної надбавки, витраті коштів на здійснення комерційної діяльності

Ціна є визначальним чинником формування фінансових результатів. Вона залежить від внутрішніх та зовнішніх чинників. Внутрішнім чинником ціноутворення є рівень ціни закупівлі товарів. Підприємство при здійсненні комерційних угод повинне забезпечувати закупівлю товарів за якомога нижчою ціною. Це може бути досягнуто шляхом скорочення кількості посередників при закупівлі товарів, використання цінових знижок при узгодженні ціни товару, закупівлі партій товарів в період їх сезонного розпродажу.

Отже, перспективним напрямом дослідження цієї проблеми є розробка методики розрахунків факторних впливів на прибуток торговельного підприємства.

Література

1. Виханский О.С. *Стратегическое управление: Учебник.2-е изд., перераб. И доп.-М.: Гардарики, 1999.-296с.*
2. Дмитренко Г.А. *Стратегический менеджмент: целевое управление персоналом организации-К.: МАУП, 2002.-192с.*
3. Лебедева С.Н. *Адаптивне управління прибутком// Фінанси України.-2004.-№3.-С.83-89.*

УДК 330.142.26+334.72

О.М. Чубка, О.М. Рудницька

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

© О.М. Чубка, О.М. Рудницька, 2009

Розглядаються питання ефективного управління оборотним капіталом промислових підприємств. Розроблено загальні рекомендації щодо подолання негативів у виробничо-господарській діяльності підприємств.

Considered the problems of the efficient working assets management of the industrial enterprise. General recommendation as for the overcoming the drawbacks in the production and business activity of there companies are carried out.

Постановка проблеми

Оборотний капітал суб'єктів господарювання є складною економічною категорією, в якій переплітаються безліч теоретичних і практичних питань. Серед них досить важливим є організація ефективного управління оборотним капіталом промислових підприємств, що пов'язане із його формуванням, розподілом та використанням та у великій мірі впливає на показники фінансово – господарської діяльності.

Тому в сучасних умовах господарювання велике значення і особливу актуальність мають питання розробки напрямів ефективного управління оборотним капіталом промислових підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Вивчення наукових джерел показує, що питання ефективного управління оборотними активами промислових підприємств розглядаються в працях А.В.Череп [1], В.Г.Маргосової [2], А.М. Карбовника [3], В.П.Кодацького [4], Л.В.Пан [5], Ю.А.Потійко, І.О.Бланка та інших вчених – економістів. Однак окремі аспекти ефективного управління оборотними активами промислових підприємств потребують подальших досліджень і розробок.